

Wono nejšu schyčne zloweki, a teke niz schyčne motherki tak myšlone, ako Marija běšcho, kotaraž sa teju slubjoneju ako wěrna masch se starascho, ten brach k hutschobeweše a pla Jesuša pomoz pytoscho. Wono se wele wězy take ste zloweki namakaju, kenž manželskim lužam schakoraku schkodu a kschiwdu zyne, ste wot nich powedaju swadu a nesjadnosć mjasy nimi naporaju, a se wjašele, gaž to ste se jim razito jo. To pač jo jedno nesbožne a zartojste želo! Bobožne manželske k tomu mēlze a troschtuju se tak:

• Gaž ste te šche jelyki
 Bžeš winy mē bromosche,
 Ga zu ja byich icžerpny;
 Tu nepšadowicē zu šcherpesch,
 Tom blišchemu ned sabych
 A wodasch rad wot hutšchoby.

Ta kschiza we manželstwu pschizo tež žesto wot tych manželskich samych, dokulaž woni swoj manželski schtand s Bogom nesachopiju, kaž tej slubjonej jen s Jesušom sachopischtej. Woni nepšchobe Boga wo gluku a žognowaně, woni neglědaju nejwosebnej na bogabojajnosć a poznosć, ale wězej na rědnosć togo schěla a na weliki dobytk, a togodla nejō žeden žiw, až jich manželstwo se neražijo. A rowno ako woni swoj manželski schtand s Bogom sachopili nejšu, tak tež newedu woni jen we bogabojasny, ale we grěchach, a huzhniju psches to swojo manželstwo k jadnom bėdnuem žyweņu. Tam su manželske luže, kenž swoj manželski schtand sami k bėdnuem schtandoju huzhniju psches gnikosć a psches